

uitspraak

GEMEENTE BERKELLAND	
Ing.	17 OKT. 2016
grp	
type	
zknr.	

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 16/2964

uitspraak van de enkelvoudige kamer van **13 OKT. 2016**

in de zaak tussen

allen te Neede, eisers
(gemachtigde:),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Berkelland, verweerder.

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **gemeente Berkelland.**

Procesverloop

Bij besluit van 22 maart 2016 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder aan de gemeente Berkelland een omgevingsvergunning verleend voor het aanpassen (verbreden en asfalteren) van een fietspad op de locatie Spoorbaan Wolinkweg-Industrieweg te Neede.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 12 september 2016. Van de zijde van eisers zijn verschenen , bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door S.A. van der Spek, ing. C.D.A.M. Nieuwenhuis, B.J. Heineman en ir. Z.M.A. van Raan.

Overwegingen

1. Het projectgebied betreft een gebied met een lengte van circa 1 kilometer, dat na het opbreken van de voormalige spoorlijn in gebruik is genomen als halfverhard fietspad. Het fietspad heeft een breedte van circa 1,20 meter. Een voorname aanleiding voor de gewenste ontwikkeling is de realisatie van het onderwijsplein aan de Parallelweg 9 te Neede. Door de

bebouwing op het perceel Parallelweg 9 geschikt te maken voor onderwijsdoeleinden ontstaat een "Onderwijsplein" waar de vmbo en de praktijkschool gevestigd zullen worden. De leerlingen zullen voor een groot deel met de fiets naar de school gaan. De leerlingen die vanuit Eibergen zullen komen, gebruiken het voormalige spoortracé. Volgens verweerder is het halfverharde fietspad echter onvoldoende breed (1,20 meter) en niet volledig verhard, waardoor er geen sprake is van een optimale en verkeersveilige situatie. Volgens verweerder wordt het pad momenteel gebruikt door leerlingen van Neede naar Eibergen en woon-werkverkeer. Als de school in Neede gereed is moeten de leerlingen vanuit Eibergen naar Neede, omdat de school in Eibergen wordt opgeheven. Het project is in strijd met de bestemmingsplannen "Neede, Bedrijventerreinen 2011" en "Neede, Buitengebied 1987", omdat het is voorzien op gronden met de bestemmingen "Groen" en "Spoorweg". Verweerder heeft voor het project omgevingsvergunning verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo).

2. Eisers betogen dat verweerder ten onrechte geen verklaring van geen bedenkingen aan de gemeenteraad heeft gevraagd. Volgens eisers is het project niet van lokale aard.

3. Ingevolge artikel 6.5, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (hierna: het Bor), wordt, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo, de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo wordt afgeweken van het bestemmingsplan, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft.

Ingevolge het tweede lid kan de verklaring slechts in het belang van een goede ruimtelijke ordening worden geweigerd.

Ingevolge het derde lid kan de gemeenteraad categorieën gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

4. Verweerder heeft in het bestreden besluit verwezen naar het besluit van de gemeenteraad van 14 september 2010. In dit besluit, voor zover thans van belang, heeft de gemeenteraad besloten zijn bevoegdheid tot het aanwijzen van gevallen waarvoor geen verklaring van bedenkingen is vereist voor een aanvraag om een omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo wordt afgeweken van het bestemmingsplan, toe te passen voor:
"Projecten in landelijk gebied

15. Infrastructuur

(Bouw)projecten voor aanleg van en aanpassing van bestaande weg-, water-, parkeer- en groenvoorziening van lokale aard, mits niet zijnde het verharderen van een zandweg."

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat het bouwplan (lees: project) voldoet aan de voorwaarden die in het besluit van de gemeenteraad van 14 september 2010 zijn benoemd. In het verweerschrift heeft verweerder zich aanvullend op het standpunt gesteld dat de werkzaamheden voor het bestreden gedeelte op zichzelf staan, geen deel uitmaken van werkzaamheden in een groter geheel en van puur lokale aard zijn.

Bovendien is volgens verweerder geen sprake van de verharding van een zandpad zodat geen verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad nodig is.

5. Het door eisers aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat het project niet past binnen de hiervoor in het besluit van 14 september 2010 aangehaalde categorie. Daarbij acht de rechtbank van belang dat het project is gelegen binnen het grondgebied van verweerders gemeente en ongeveer 1 km lang is. Dat het fietspad onderdeel uitmaakt van de hoofdfietsroute Groenlo-Eibergen-Neede leidt niet tot een ander oordeel nu het bestreden besluit slechts ziet op het vergunde project en niet op de andere delen van de hoofdfietsroute. Gelet op het besluit van 14 september 2010 is een verklaring van geen bedenkingen als bedoeld in artikel 6.5, eerste lid, van het Bor niet vereist voor het project, zodat geen strijd bestaat met dat artikel. De beroepsgrond faalt.

6. Eisers betogen dat verweerder de omgevingsvergunning had moeten weigeren. Daartoe voeren zij aan dat de huidige situatie veilig is en de verbreding van het fietspad tot 3 meter de veiligheid niet dient, dat de aantallen scholieren waarop verweerder zich baseert, niet zijn onderbouwd en niet realistisch zijn en dat er ook alternatieve routes zijn.

7. De beslissing om al dan niet met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bestemmingsplan behoort in dit geval tot de bevoegdheid van verweerder, waarbij hij beleidsvrijheid heeft en de rechter de beslissing terughoudend moet toetsen, dat wil zeggen zich moet beperken tot de vraag of verweerder in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen om daarvoor omgevingsvergunning te verlenen.

8.1. Verweerder heeft zich onder verwijzing naar de aan het bestreden besluit ten grondslag liggende ruimtelijke onderbouwing "Buitengebied, fietspad Wolinkweg-Industrieweg Neede (2015)" (hierna: de ruimtelijke onderbouwing) en de bijlage "Zienswijzen" behorende bij de omgevingsvergunning in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen ruimtelijke belemmeringen zijn voor het verlenen van de gevraagde omgevingsvergunning.

8.2. Ten aanzien van de breedte van het fietspad heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat een volledig verhard fietspad met een breedte van 3 meter dient te worden aangelegd om het fietsverkeer van leerlingen optimaal af te wikkelen in het kader van verkeersveiligheid en goede toegankelijkheid van het onderwijsplein. Verweerder heeft daarbij, onder verwijzing naar de CROW publicatie 230 Ontwerpwijzer Fietsverkeer 2006, mogen betrekken dat een breedte van 3 meter - twee fietsers in twee richtingen die elk 75 cm ruimte in beslag nemen - voldoende is om comfortabel naast elkaar te kunnen fietsen en elkaar ruim te kunnen passeren en dat de uitvoering in asfalt met een breedte van 3 meter aansluit op het reeds ingerichte deel van de hoofdfietsroute Groenlo-Eibergen-Neede. De enkele niet-onderbouwde stelling van eisers dat een breedte van 2 meter ook toereikend is, doet daar niet aan af.

8.3. Verder heeft verweerder daarbij mogen betrekken dat naast de scholieren ook het woon-werkverkeer en toeristen van het pad gebruik maken. Verweerder heeft zich tevens op het standpunt kunnen stellen dat verwacht mag worden dat dagelijks tussen de 120 en 140 scholieren naar de school in Neede zullen fietsen, nu ter zitting door verweerder is toegelicht dat deze verwachting is gebaseerd op door de school verstrekte aantallen leerlingen. Eisers hebben hiertegenover geen onderbouwde alternatieve schatting van het aantal te verwachten

fietsers op het nieuwe fietspad gesteld. De door eisers ter zitting ingenomen stelling dat uit door hen zelf verrichte tellingen beduidend lagere aantallen blijken, doet aan het standpunt van verweerder niet af aangezien het project nog niet is uitgevoerd en de tellingen bovendien niet zijn verricht door een onafhankelijk bureau. Het betoog van eisers slaagt niet.

9. Voor zover eisers hebben betoogd dat andere routes net zo aantrekkelijk en ook veilig zijn, overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder dient op de aanvraag te beslissen, zoals die is aangevraagd. Indien een project op zichzelf voor verweerder aanvaardbaar is, kan het bestaan van alternatieven slechts dan tot het onthouden van medewerking nopen, indien op voorhand duidelijk is dat door verwezenlijking van de alternatieven een gelijkwaardig resultaat kan worden bereikt met aanmerkelijk minder bezwaren. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat behalve de kortste reistijd de fietsbaan ook het veiligst is. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat de fietsbaan een vrijwel rechte lijn tussen Eibergen en Neede is en dat gezien de locatie van het Onderwijsplein in Neede en de ligging van Eibergen dit de kortste weg voor het grootste deel van de scholieren uit Eibergen naar het Onderwijsplein is. Verder heeft verweerder daarbij mogen betrekken dat de fietsroute het meest afgezonderd van het overige verkeer ligt zodat scholieren niet langs drukke wegen hoeven te fietsen. Ook heeft verweerder in aanmerking mogen nemen dat de genoemde alternatieve routes onveiliger zijn omdat er bijna altijd sprake is van menging van langzaam- en snelverkeer en die routes daarnaast van de Parallelweg gebruik maken. Het betoog van eisers slaagt niet.

10. Het betoog van eisers dat bij de aanpassing van het fietspad de aanwezige beplanting zoveel mogelijk moet worden gespaard en het wegsnoeien van takken tot een hoogte van 3,50 meter ernstige afbreuk doet aan het landschapsbeeld, treft geen doel. Voorafgaand aan het bestreden besluit is in opdracht van de derde-partij door Ecochore Natuurtechniek een quickscan natuurtoets uitgevoerd en onderzoek gedaan naar de landschappelijke inpassing van het bouwplan. De bevindingen van dit onderzoek zijn neergelegd in een rapport van de december 2015. Uit dit rapport blijkt dat er zo min mogelijk bomen en struweel worden gekapt. Het meest noordelijke deel van het tracé zal worden aangelegd door een bestaand bos. Hier zal de te volgen route in het veld worden bepaald waarbij zo min mogelijk bomen zullen worden gerooid. Verder is in de ruimtelijke onderbouwing vermeld dat de derde-partij bereid is om in overleg met de omwonenden aanvullende beplanting aan te brengen. In dat kader wordt bezien of er mogelijkheden zijn om het nieuwe pad wellicht nog wat te laten meanderen, mits gelegen binnen de bestemming "Spoorweg". Ook is in de ruimtelijke onderbouwing vermeld dat de natuurlijke uitstraling van het pad zo veel mogelijk wordt gehandhaafd. Een enkele boom moet worden gekapt maar voor het overige wordt het groen zoveel mogelijk gehandhaafd. Waar mogelijk (en door de buurt gewenst) is de gemeente bereid dit verder te versterken. Om in de winter ook gladheidsbestrijding mogelijk te maken, wordt het groen gesnoeid tot 3,50 meter.

11. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. M.S.T. Belt, rechter, in tegenwoordigheid van mr. F.E.M. Rosmalen, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **13 OKT. 2018**

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **13 OKT. 2018**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

